

REGULAMENTUL (UE) 2018/1595 AL COMISIEI**din 23 octombrie 2018****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1126/2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Interpretarea 23 a Comitetului pentru interpretarea standardelor internaționale de raportare financiară****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate ⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Prin Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 al Comisiei ⁽²⁾ au fost adoptate anumite standarde internaționale și interpretări în vigoare la 15 octombrie 2008.
- (2) La 7 iunie 2017, Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB) a publicat Interpretarea 23 intitulată *Incertitudine legată de tratamentele fiscale* a Comitetului pentru interpretarea standardelor internaționale de raportare financiară (IFRIC 23). IFRIC 23 precizează modul în care trebuie să se reflecte incertitudinea în contabilitatea aferentă impozitului pe profit.
- (3) În consecință, adoptarea IFRIC 23 implică unele modificări ale Standardului Internațional de Raportare Financiară (IFRS) 1 pentru asigurarea consecvenței între standardele internaționale de contabilitate.
- (4) În urma consultării Grupului Consultativ European pentru Raportare Financiară, concluzia a fost că IFRIC 23 îndeplinește criteriile pentru adoptare prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002.
- (5) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 ar trebui modificat în consecință.
- (6) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de reglementare contabilă,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa la Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 se modifică după cum urmează:

- (a) se inserează Interpretarea 23 intitulată *Incertitudine legată de tratamentele fiscale* a Comitetului pentru interpretarea standardelor internaționale de raportare financiară (IFRIC 23), astfel cum se prevede în anexa la prezentul regulament;
- (b) standardul Internațional de Raportare Financiară (IFRS) 1 se modifică în conformitate cu IFRIC 23, astfel cum se prevede în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Fiecare societate aplică modificările menționate la articolul 1 cel târziu de la data începerii primului său exercițiu financiar care debutează la 1 ianuarie 2019 sau ulterior acestei date.

*Articolul 3*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.⁽¹⁾ JO L 243, 11.9.2002, p. 1.⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 al Comisiei din 3 noiembrie 2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 320, 29.11.2008, p. 1).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 octombrie 2018.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

IFRIC 23

INCERTITUDINE LEGATĂ DE TRATAMENTELE FISCALE

IFRIC 23

INCERTITUDINE LEGATĂ DE TRATAMENTELE FISCALE

REFERINȚE

- IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare*
- IAS 8 *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori*
- IAS 10 *Evenimente ulterioare perioadei de raportare*
- IAS 12 *Impozitul pe profit*

CONTEXT

1. IAS 12 *Impozitul pe profit* prevede cerințe pentru creanțele și datoriile privind impozitul curent și impozitul amânat. O entitate aplică cerințele prevăzute de IAS 12 ținând seama de legislația fiscală aplicabilă.
2. Se poate întâmpla să nu fie clar modul în care legislația fiscală se aplică unei anumite operațiuni sau circumstanțe. Se poate ca acceptabilitatea unui anumit tratament fiscal aplicat în temeiul legislației fiscale să nu fie cunoscută până în momentul în care autoritatea fiscală competentă sau o instanță nu adoptă o decizie în viitor. În consecință, un litigiu sau controlul unui anumit tratament fiscal efectuat de către autoritatea fiscală poate avea un impact asupra contabilității unei entități pentru o creanță sau o datorie privind impozitul curent sau impozitul amânat.
3. În prezenta interpretare:
 - (a) termenul „tratamente fiscale” se referă la tratamentele pe care le aplică sau pe care intenționează să le aplice o entitate în declarațiile sale fiscale.
 - (b) termenul „autoritate fiscală” se referă la organismul sau la organismele care decid dacă un tratament fiscal este acceptabil în temeiul legislației fiscale. Aceasta ar putea fi și o instanță.
 - (c) termenul „regim fiscal incert” desemnează un tratament fiscal în legătură cu care există o incertitudine referitoare la faptul că autoritatea fiscală competentă îl va accepta în temeiul legislației fiscale. De exemplu, decizia unei entități de a nu prezenta nicio declarație fiscală într-o jurisdicție fiscală sau de a nu include anumite venituri specifice în profitul impozabil constituie un tratament fiscal incert dacă acceptabilitatea sa în temeiul legislației fiscale este incertă.

DOMENIUL DE APLICARE

4. Prezenta interpretare aduce clarificări asupra modului de aplicare a cerințelor în materie de recunoaștere și evaluare prevăzute de IAS 12 atunci când există o incertitudine în privința tratamentelor fiscale. Într-o astfel de situație, o entitate trebuie să recunoască și să își evalueze creanța sau datoria privind impozitul curent sau amânat, aplicând cerințele prevăzute de IAS 12 pe baza profitului impozabil (a pierderii fiscale), a bazelor fiscale, a pierderilor fiscale neutilizate, a creditelor fiscale neutilizate și a ratelor de impozitare determinate de aplicarea prezentei interpretări.

CHESTIUNI

5. Atunci când există o incertitudine în privința tratamentelor fiscale, prezenta interpretare abordează următoarele aspecte:
 - (a) dacă o entitate analizează tratamentele fiscale incerte în mod separat;
 - (b) ipotezele pe care le face o entitate cu privire la controlul tratamentelor fiscale de către autoritățile fiscale;
 - (c) modul în care entitatea determină profitul impozabil (pierderea fiscală), bazele fiscale, pierderile fiscale neutilizate, creditele fiscale neutilizate și ratele de impozitare; și
 - (d) modul în care entitatea ține seama de modificările faptelor și circumstanțelor.

CONSENS

Tratamente fiscale incerte analizate în mod separat de către o entitate

6. O entitate trebuie să determine dacă este oportun să analizeze fiecare tratament fiscal incert în mod separat sau împreună cu unul sau mai multe tratamente fiscale incerte, în funcție de abordarea care prefigurează cel mai bine rezolvarea incertitudinii. Pentru a determina care dintre cele două abordări prefigurează cel mai bine rezolvarea incertitudinii, o entitate ar putea ține seama, de exemplu, (a) de modul în care își întocmește declarațiile fiscale și susține tratamentele fiscale pe care le aplică; sau (b) de modul în care entitatea se așteaptă ca autoritatea fiscală să efectueze controlul și să rezolve aspectele care ar putea apărea în urma acestui control.
7. În cazul în care, în aplicarea punctului 6, o entitate analizează împreună mai multe tratamente fiscale incerte, entitatea trebuie să înțeleagă orice trimitere, în contextul prezentei interpretări, ca o referință la un grup de „tratamente fiscale incerte” analizate împreună.

Controlul efectuat de autoritățile fiscale

8. Atunci când evaluează dacă și cum un tratament fiscal incert afectează determinarea profitului impozabil (a pierderii fiscale), a bazelor fiscale, a pierderilor fiscale neutilizate, a creditelor fiscale neutilizate și a ratelor de impozitare, o entitate trebuie să plece de la premisa că autoritatea fiscală va controla sumele pe care are dreptul să le controleze și că va fi în deplină cunoștință a tuturor informațiilor conexe atunci când va efectua acele controale.

Determinarea profitului impozabil (a pierderii fiscale), a bazelor fiscale, a pierderilor fiscale neutilizate, a creditelor fiscale neutilizate și a ratelor de impozitare

9. O entitate trebuie să determine dacă există probabilitatea ca autoritatea fiscală să accepte un tratament fiscal incert.
10. Dacă o entitate concluzionează că este probabil ca autoritatea fiscală să accepte un tratament fiscal incert, entitatea trebuie să determine profitul impozabil (pierderea fiscală), bazele fiscale, pierderile fiscale neutilizate, creditele fiscale neutilizate sau ratele de impozitare în funcție de tratamentul fiscal pe care îl utilizează sau pe care intenționează să îl utilizeze în declarațiile sale fiscale.
11. Dacă o entitate concluzionează că nu este probabil ca autoritatea fiscală să accepte un tratament fiscal incert, entitatea trebuie să țină seama de efectul respectivei incertitudini în determinarea profitului impozabil (a pierderii fiscale), a bazelor fiscale, a pierderilor fiscale neutilizate și a creditelor fiscale neutilizate sau a ratelor de impozitare. O entitate trebuie să reflecte efectul incertitudinii pentru fiecare tratament fiscal incert, prin utilizarea oricăreia dintre următoarele două metode, în funcție de cea de la care entitatea așteaptă să prefigureze cel mai bine rezolvarea incertitudinii:
 - (a) metoda celei mai probabile valori – valoarea unică cea mai probabilă dintr-o gamă de rezultate posibile. Această metodă poate prefigura cel mai bine rezolvarea incertitudinii atunci când există doar două rezultate posibile care se exclud reciproc sau dacă rezultatele sunt concentrate în jurul unei singure valori.
 - (b) metoda valorii preconizate – suma valorilor ponderate în funcție de probabilitate dintr-o gamă de rezultate posibile. Această metodă poate prefigura cel mai bine rezolvarea incertitudinii dacă există o gamă de rezultate posibile care nici nu se exclud reciproc, nici nu sunt concentrate în jurul unei singure valori.
12. În cazul în care un tratament fiscal incert are un impact asupra impozitului curent și a impozitului amânat (de exemplu, în cazul în care acesta afectează atât profitul impozabil utilizat pentru a determina impozitul curent, cât și bazele fiscale utilizate pentru a determina impozitul amânat), o entitate trebuie să formuleze raționamente și estimări coerente pentru a determina atât impozitul curent, cât și impozitul amânat.

Modificări ale faptelor și circumstanțelor

13. O entitate trebuie să reevalueze un raționament sau o estimare prevăzute de prezenta interpretare în cazul în care faptele și circumstanțele pe care s-a întemeiat respectivul raționament sau respectiva estimare se modifică sau în cazul obținerii de noi informații care au un impact asupra raționamentului sau a estimării respective. De exemplu, modificarea faptelor și a circumstanțelor ar putea modifica concluziile unei entități cu privire la acceptabilitatea unui tratament fiscal sau ar putea schimba estimarea entității cu privire la efectele incertitudinii, sau ambele. Punctele A1–A3 prezintă îndrumări referitoare la modificările faptelor și ale circumstanțelor.

14. O entitate trebuie să reflecte efectul unei modificări a faptelor și circumstanțelor sau al noilor informații ca o modificare a estimării contabile în aplicarea IAS 8 *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori*. O entitate trebuie să aplice IAS 10 *Evenimente ulterioare perioadei de raportare* pentru a determina dacă o modificare ce survine după perioada de raportare constituie un eveniment care conduce la ajustarea situațiilor financiare sau un eveniment care nu conduce la o astfel de ajustare.

Anexa A

Îndrumări de aplicare

Prezenta anexă este parte integrantă din IFRIC 23 și are aceeași valoare ca celelalte părți ale IFRIC 23.

MODIFICĂRI ALE FAPTELOR ȘI CIRCUMSTANȚELOR (PUNCTUL 13)

- A1 În aplicarea punctului 13 din prezenta interpretare, o entitate trebuie să evalueze importanța și efectele unei modificări a faptelor și circumstanțelor sau ale obținerii de informații noi în contextul legislației fiscale aplicabile. De exemplu, în cazul în care două tratamente fiscale sunt supuse unor legislații fiscale diferite, un anumit eveniment ar putea antrena reevaluarea unui raționament sau a unei estimări formulate pentru unul dintre tratamentele fiscale respective, dar nu și pentru celălalt.
- A2 Exemple de modificări ale faptelor și circumstanțelor sau de noi informații care, în funcție de circumstanțe, pot duce la reevaluarea unui raționament sau a unei estimări cerute de prezenta interpretare includ dar nu se limitează la următoarele:
- (a) controalele efectuate sau acțiunile întreprinse de către o autoritate fiscală. De exemplu:
 - (i) acord sau dezacord al autorității fiscale cu privire la tratamentul fiscal sau a unui tratament fiscal similar aplicat de către entitate;
 - (ii) informații conform cărora autoritatea fiscală a agreat sau a respins un tratament fiscal similar aplicat de către o altă entitate; și
 - (iii) informații referitoare la suma primită sau plătită pentru a aplica un tratament fiscal similar.
 - (b) modificări ale normelor stabilite de către o autoritate fiscală.
 - (c) expirarea dreptului unei autorități fiscale de a controla sau de a reexamina un tratament fiscal.
- A3 Absența unui acord sau a unui dezacord al autorității fiscale cu privire la un tratament fiscal, în mod izolat, este puțin probabil să constituie o modificare a faptelor și circumstanțelor care să afecteze raționamentele și estimările cerute de prezenta interpretare sau să reprezinte noi informații care au un impact asupra raționamentelor și estimărilor cerute de prezenta interpretare.

INFORMAȚII DE PREZENTAT

- A4 Atunci când există o incertitudine în privința unor tratamente fiscale, o entitate trebuie să determine dacă să prezinte:
- (a) raționamentele aplicate pentru a determina profitul impozabil (pierderea fiscală), bazele fiscale, pierderile fiscale neutilizate, creditele fiscale neutilizate și ratele de impozitare, în aplicarea punctului 122 din IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare*; și
 - (b) informații referitoare la ipotezele și la estimările efectuate pentru a determina profitul impozabil (pierderea fiscală), bazele fiscale, pierderile fiscale neutilizate, creditele fiscale neutilizate și ratele de impozitare, în aplicarea punctelor 125-129 din IAS 1.
- A5 În cazul în care entitatea concluzionează că este probabil ca autoritatea fiscală să accepte un tratament fiscal incert, entitatea determină dacă trebuie să prezinte efectul potențial al incertitudinii cu privire la datorii și active contingente aferente impozitului, în aplicarea punctului 88 din IAS 12.

Anexa B

Data intrării în vigoare și tranziția

Prezenta anexă este parte integrantă din IFRIC 23 și are aceeași valoare ca celelalte părți ale IFRIC 23.

DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE

B1 O entitate aplică prezenta interpretare pentru perioadele de raportare anuală care încep la 1 ianuarie 2019 sau ulterior acestei date. Aplicarea anterior acestei date este permisă. În cazul în care o entitate aplică prezenta interpretare pentru o perioadă anterioară, aceasta prezintă acest fapt.

TRANZIȚIE

B2 La aplicarea inițială, entitatea aplică prezenta interpretare:

- (a) retrospectiv, prin aplicarea IAS 8, în cazul în care acest lucru este posibil fără a se utiliza înțelegerea ulterioară; sau
- (b) retrospectiv, prin recunoașterea, la data aplicării sale inițiale, a efectului cumulat al aplicării inițiale a interpretării. În cazul în care entitatea alege această abordare de tranziție, ea nu trebuie să retrateze informațiile comparative. În schimb, entitatea trebuie să recunoască efectul cumulat al aplicării inițiale a interpretării ca fiind o ajustare a soldului de deschidere al rezultatului reportat (sau a altor componente ale capitalurilor proprii, după caz). Data aplicării inițiale reprezintă începutul perioadei anuale de raportare în care entitatea aplică pentru prima dată prezenta interpretare.

Anexa C

O entitate trebuie să aplice modificarea menționată în prezenta anexă atunci când aplică IFRIC 23.

Modificare adusă IFRS 1 *Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară*

Se adaugă punctul 39AF.

39AF În IFRIC 23 *Incertitudine legată de tratamentele fiscale* s-a adăugat punctul E8. O entitate trebuie să aplice modificarea respectivă atunci când aplică IFRIC 23.

În anexa E, se adaugă punctul E8 și titlul aferent acestuia.

Incertitudine legată de tratamentele fiscale

E8 O entitate care adoptă pentru prima dată IFRS-urile și care trebuie să treacă la IFRS-uri înainte de 1 iulie 2017 poate să aleagă să nu reflecte, în informațiile comparative conținute în primele sale situații financiare IFRS, aplicarea IFRIC 23 *Incertitudine legată de tratamentele fiscale*. Entitatea care face această alegere trebuie să recunoască efectul cumulat al aplicării IFRIC 23 ca fiind o ajustare a soldului de deschidere al rezultatului reportat (sau a altor componente ale capitalurilor proprii, după caz) la începutul primei sale perioade de raportare conform IFRS.